

Світ захоплень

А про батька хотіли написати книгу

Яка ж багата талантами наша Сарненщина! Не перестаю дивуватись умільцям і витворам їхніх рук. У полі зору опинилась Анна ДЕБЕЛА з села Люхча, яка третій рік поспіль виготовляє вироби з газетних трубочок. А побувавши в майстрині вдома, переконувшись, що в будинку не бувають зайвими всілякі коробки й кошечки: для білизни, різних дрібниць, яких у кожній господині завжди накопичується величезна кількість. І всі ці красиві речі зроблені зі звичайних газет. Руки умільці перетворюють на диво все, що торкаються. Не вірите? Спробуйте зробити самі декілька простих плетених речей із газет. Такі предмети для інтер'єру якраз відповідають усім параметрам краси і функціональності, дуже вдало вписуються в нього.

Анна також випробовує зроблені речі на міцність і довговічність. Однією з них є корзина для білизни, що з весни на подвір'ї витримує всі примхи погоди.

Що ж спонукало жінку захопитися, окрім плетіння, в'язання та шиття, ще

й цим видом діяльності? Виявилось, простий випадок. Під час святкування Дня Незалежності на площі в районі центрі серед представлених виробів побачила лебедя з газетних трубочок – і «захворіла»: вирішила обов'язково освоїти цю техніку. Анна Петрівна,

на відміну від тих жінок, яким ні на що ніколи не вистачає часу, знаходить його на своє хобі вночі. Навіть сусіді іноді цікавляться: «А в тебе світло колись вимикається?»

А про батька хотіли написати книгу

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Слухаючи розповідь майстрині, вкотре переконалася, що не останню роль у житті кожного відіграють гени, отримані від батьків. Тато Анни, Петро Красовський, усе життя виготовляв речі з лози. Його вже немає понад 20 років, а вироби зберіглись не тільки в Україні, а й Білорусі, Магадані, Німеччині, Сполучених Штатах. Приїжджав навіть представник із Америки на виставку в Україну й замовив меблі із лози цілий вагон, за які обіцяв розрахуватися доларами. Але в тодішньому Радянському Союзі «зелені» були під забороною, тож майстер відмовився від солідного заробітку. Про Петра Федоровича хотіли написати книгу, але дозвіл на це прийшов, коли ще й 40 днів не минуло після його смерті. Ось така доля.

Батько виконував усю грубу роботу: збивав, стругав. А мама, Ольга Федорівна, – декоративну, пригадує донька Анна. – Переплітала. Ненька також лише вірши, малює. Художній талант передала й братові та внукам.

Анна – наймолодша в багатодітній родині, два брати: Павло й Анатолій старші. Анатолій, як і батько, теж добре освоїв лозоплетіння.

Знаючись чесно, ще до зустрічі з Анною Дебелою, коли прочитала в Інтернеті, що роботи з газетних трубочок дуже бюджетний варіант, вирішила спробувати сама. Але переконалася, що це не так. Здавалось б, початок справи обладнана. Робимо заготовки трубочки з газет: сторінку рвемо на чотири частини, кожну четвертинку накручу-

мо на бамбукову шпажку або тонку в'язальну спицю. Краєнок закріплюємо клеєм. Один край повинен бути товщим, щоб можна було наростити довжину, вставивши одну трубочку в іншу, зафіксувавши крапелькою клею. До речі, з розвороту газети виходить лише дві білі, решта – з буквами, що треба фарбувати темними кольорами. Тож на світло корзинку необхідна ціла пака газет. Трубочок накрутити потрібно багато, каже Анна. Невтомна умільця займається цим довгими зимовими вечорами. Важливо, щоб заготовки були однакові. Якщо ж неправильно їх пофарбувати, вийдуть негарні, неправильно лягатимуть, тож плетіння буде неприглядним. Фарбувати можна морилкою для меблів або акриловими фарбами (з обов'язковим додаванням ґрунтовки й акрилового лаку). Якщо трубочки фарбують кожну окремо, ефект виходить природніший. Для цього майстриня морилкою просочує папір. Акрил не дасть йому гнутися, але зімпує соломку або лозу, зміцнивши його. Окрім того, продовжує Анна, використовує три види клею. А для оздоблення – стрічки, бусинки, стрази, візерунки та фозаміран для квітів або, як його ще скорочено називають майстри, фом (інноваційний матеріал із величезним потенціалом для творчості, що дуже нагадує кольорову оксамитову гуму). Отож виходить, що бюджетною в цій справі є тільки газета, і то якщо хтось дасть не одну.

Щойно провели Інтернет, стала переглядати відеоуроки майстер-класів, в'язала новорічні кульки, але відклала їх, бо повністю захопилася новим за-

няттям. Найпершим виробом майстрині стала квадратна коробочка.

Чоловік Василь Серафимович підтримує дружину, намагається підсоби-ти їй газетамі. Разом виховали сина Ігоря та доньку Альону. За фахом вона педагог-біолог, але вміє в'язати, також її цікавлять вироби з фетру, однією з яких теж має тягу до рукоділля. Нині доглядає дворічну донечку.

Кожна робота, яку виконуєш із задоволенням, заспокоює, каже Анна. Вона не зупиняється на досягнутому. В'язе чохла у вигляді Діда Мороза, робить солодкі букети й ляльки (плетені та з гофрованого паперу). А початківцям, які робитимуть, скажімо, вази чи інші вироби, що контактуватимуть із харчовими продуктами, радить не використовувати автоемалі, морилку й меблеві або будівельні акрил. Є фарби для посуду, в яких немає шкідливих добавок, але захоплюватися не варто. Декор є декор. Для контакту з їжею краще використовувати екологічно чисті компоненти.

Скоро прийде весна й біля оселі подружжя Анни та Василя Дебеліх зацвітуть квіти різних сортів і кольорів, що даруватимуть радість не тільки господарям, а й перехожим до глибокої осені. А господиня презентуватиме оригінальні й неповторні витвори рук рідним і близьким, передаючи разом із ними частинку любові, ніжності й доброти.

Марія КУЗЬМИЧ.

Фото на 1-й стор. Василь СОСЮКА.